

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

7. Philemonis triplex baptismus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

Matth. 5. 44.

luisse etiam Redemptorem nostrum hoc exemplo demonstrare, quod verbo aliquando docuerat, nempe nos non debere esse vindictæ appetentes. Nam ecce, qui dixerat: *Diligite inimicos vestros, benefacite his, qui oderunt vos: & orate pro persequentibus & calumniantibus vos:* etiam causam reddidit: *ut sitis filij Patris vestri, qui in cælis est: qui solem suum oriri facit super bonos & malos:* (hoc est, qui bonis & malis bene facit) *& pluit super iustos & iniustos,* seu qui cruces atque aduersa æquè iustis ac iniustis, licet diuersis de causis, mittit. Nullus ergo clypeum debet abijcere, in hac vitæ istius ancipiti pugna: etiam si iniustus sit, pluuia tribulationum illum poterit abluere, aut aqua baptismi, si nondum sit ea tinctus: etiam si malus, si cæcus in fide, solem diuini luminis super eum oriri faciet, cum minimè sperabit. In Genesio discat, animarum nostrarum Pastorem Christum IESVM sæpe ouem ex ore lupi eripuisse.

VII.

Laur. Sur.
tom. 6. die 4.
Decemb. in
vita eius. c.
32. ex Meta-
phrasæ &
Aloyf.

Quantus autem sit amor succurrendi in Deo, præsertim per baptismi sacramentum, quod de medijs necessitate est, ita, ut, sine eo, vel in re, vel in voto, suscepto, saluari nemo possit, ostendam alio luculentiore exemplo, vbi legimus, & fluminis, & fluminis, & sanguinis baptismum, in vno homine, confluisse; quorū et si baptismi singuli suffecissent, voluit tamen omnipotēs Mundi Gubernator declarare, aliunde desertos à se non desereri; & quo pacto possit *super iustos* vtilissimè *pluere*. S. Philemon tactus cælesti lumine, Christum vltro præfitebatur, & pro eo mori desiderabat. Stabat iam Martyr ad tribunal, & sedebat Præses tyrannus. Ille damnari optabat, iste cupiebat absoluere reum. Quare Philemoni obiecit, frustra illum esse, cum neque Christianus quidem omnino factus sit, neque baptismum accepisset. Hæc aliaque multa, cum effutisset Præses, è multis paleis paulum fructus collegit. Immo, quasi oleum flammæ subministratum esset, ita diuino amoris igne exardescens Philemon exclamauit. *O ignem spiritalem, inqueibat, qui accensus es, in meis præcordijs! ô quantum tibi debeo, ô Præses, quod me etiam inuitus maximis affecisti beneficijs, sacrum baptismum in memoriam reuocans.* His Præsidem cum allocutus esset in media turba consistens, *Rogo vos vehementer, exclamauit: Si quis inter vos præest Christianis, & contemnit tormenta, propter pietatem, adsit cito & me impertiat baptisate.* Dixit, stetit, expectauit, nemo vnus prodijt, qui periculum auderet contemnere tam præsens. Postquam igitur

igitur vidit, omnes timore victos flere, neque opis quidquam in homine vlllo esse, calidè lachrymans, in hanc vocem erupit: *Deus meus, Christe, qui me benignè adspiciens à profundo errore reuocasti, ne sic me despicias diuinum baptismum minimè affectum. Sed quouis modo ostende mihi sacerdotem & aquam, à quo, & in qua, similiter atq; alij Christiani, baptizer.* Vix ea dixerat, cum nubes, densa cœlum contraxit, & è sublimi se se demittens stantem medium circumdedit, effusòque imbreg, eum abluit, Christo ipso cetera ad baptismum necessaria faciente. Mox nubes, officio hoc peracto, se se postliminiò in altum recepit. Martyr autem, in oculis omnium, cœlesti rore baptizatus, *Vobis, inquit, omnibus videre licuit, qui Christiani quidem estis, nondum autem vultis manifestam esse vestram pietatem, quemadmodum, cum nullus utiq; ad me ausus esset accedere, ipse veniens apertè Dominus me maximo dono impertijt baptismatis. Videte ergo, vt turpi & illiberali timore liberemini. Quin etiam tu quoq; aspice, Præses, relictà, quæ nihil habet utile, insanîa: cognosce, cui nam Deo te ipsum, absq; ratione feceris inimicum, & quemadmodum, eo Iudice, sis luiturus pœnas.* Ad hunc modum triplici baptismò candidus ad cœlestem coronam Philemon est promotus. Defuit illi, in terris, aqua; missa est de cœlo: defuit homo, qui baptizaret; adfuit Deus, qui baptizauit. Magnum hinc & solatium capere possunt pusillanimes; & documentum negligentes. Pusillanimes quidem, qui sæpe nimis sunt anxij, verentes, se aut omnino, aut certè non rectè esse baptizatos. Ament Deum super omnia: detestentur super omnia peccatum: dicant ex animo: *O ignem Spiritalem, qui accensus es in meis præcordijs!* & confidant, Deum ad futurum, atque eos, per hunc ipsum baptismum *Flaminis* saluatorum. Negligentes autem discant baptismum æstimare. Suffecisset Philemoni Deum tantopere amanti *baptismus Flaminis*: suffecisset tanto martyri *baptismus sanguinis*; & tamen Christus *baptismus Fluminis* ei vnà impertijt, vt humanam socordiam corrigeret, quæ sæpe parum pensi habet, à qua obstetrice, filij, siue in Dei, siue in Diaboli nomine, baptizentur. Et tamen, *nisi quis renatus fuerit denuo, non potest videre regnum Dei.*

Hoc prouidentissimum diuinum iudicium, in alijs quoque Sacramentis sæpe eluxit. Ex Woltano Wintouienfi monacho constat, clericum, cui à S. Ethelovvoldo Wintouienfi Episcopo sacri erat Chrismatis cura demandata, minùs aliquando olei,

VIII.
VVoltan.
VVintou. in
vita S. Ethe-

quàm